Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1889-06-10

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 3 0

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10458

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ ΣΤ. ΛΕΜΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1889 ΑΡ. 230.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου . Σελ. 8.
Ἐν τοῖς χωρίοις » 6.
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα συμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Σταῦρος Κ. Καχούτας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28 καταστήματί του πλησίον τοῦ μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς «Βικτωρία», κατασκευάζει παντὸς εἴδους καὶ καλλίστης ποιότητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὁποίαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἱ βουλόμενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς τὰς τιμάς. Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμησσῷ 1 Ἀπριλ. 89.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας ἀλληλογραφίας ἢ σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς λιμένας της, ὅτι δέχομαι δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα ἐπισολὰς, δέματα, ἀποσολὰς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλας παραγγελίας, ἅτινας ἤθελον νὰ σείλωσιν ἢ νὰ λάβωσιν ἀπ' ἐκεῖ, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ αὐτὰς μετὰ πάσης ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ χάνι τοῦ κ. Πέτρου χ'. Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 89.

Σταῦρος Ματεΐδης.

ΤΑ ΚΗΦΗΝΕΙΑ.

—:§:—

«Πᾶν τὸ κινούμενον, ἕνεκά του κινεῖται». Λαὸς μὴ ζητῶν καὶ μὴ ἐπιδιώκων αὐθορμήτως τὴν πρόοδόν του, ἀδύνατον νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ εὐημερήσῃ διὰ τῶν διδασκαλιῶν καὶ τῶν νουθεσιῶν ὅταν αὗται, ἀντιπαρερχόμεναι ὡς κενὰ λόγια συρόμενα ὑπὸ τοῦ ἀέρος, δὲν διεγείρουσιν ἐν αὐτῷ τὴν συναίσθησιν τῆς καταστάσεώς του καὶ δὲν ἐμφυτεύωσιν εἰς αὐτὸν τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεώς της. Ὁ λαὸς οὗτος εἶνε νεκρός. Κοινωνία, τῆς ὁποίας τὰ μέλη δὲν συμβάλλονται ἐπὶ τῷ αὐτῷ, δὲν δρῶσι, δὲν ἐργάζονται ἀπὸ κοινοῦ πρὸς βελτίωσιν τῶν κοινῶν, οὐδέποτε συναντῶνται εἰς τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀλλ' ἕκαστον ἀποκλειστικῶς τὸ πρὸς ἑαυτὸ μόνον καθῆκον ἐννοεῖ νὰ ἐκπληροῖ, ἀδύνατον νὰ ὀνομασθῇ κοινωνία. Ἡ κοινωνία αὕτη εἶνε νεκρά. Οἰκογένεια, τῆς ὁποιας τὰ μέλη δὲν ἐργάζονται δι' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀλλ' ἕκαστον ἰδίαν ἀντιθετον ὁδὸν βαδίζει, εἶνε νεκρὰ καὶ κατεστραμμένη. Ἄτομον τὸ ὁποῖον δὲν ἐννοεῖ νὰ κινῆται, νὰ ἐργάζηται, ἀλλ' ἀναμένει τὴν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν ἄλλου νὰ ζήσῃ καὶ νὰ προαχθῇ, εἶνε κηφήν.

Ἐὰν ταῦτα πάντα ἀληθεύωσι καὶ ἐξετάσωμεν καλῶς τὴν ἐν τοῖς χωρίοις μάλιστα ἐργατικὴν τοῦ λαοῦ τάξιν καὶ δὴ τὴν γεωργικὴν, οὐχὶ ὡς λαὸν, οὐχὶ ὡς κοινωνίαν, οὐχὶ ὡς οἰκογένειαν ἀλλ' ὡς ἄτομα, κινδυνεύομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι βαθμηδὸν αὕτη μεταβάλλεται εἰς κηφῆνας.

Ἕν, καὶ τὸ πρώτιστον καθ' ἡμᾶς, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα τὴν ὀκνηρίαν γεννῶσι καὶ τὴν πτωχίαν κατεργάζονται εἶνε τὰ ὁσημέραι αὐξόντα ἐν τοῖς χωρίοις καφενεῖα, ἅτινα ὡς ἀληθῆ κηφηνεῖα φιλοξενοῦσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν, μαραίνοντα καὶ καταστρέφοντα τὸν βίον τῆς σφριγώσης νεότητος, οὐχὶ βεβαίως διότι ἐν αὐτοῖς καταστρέφεται ἡ περιουσία ἀλλ' ὁ πρὸς ἐργασίαν προωρισμένος χρόνος, ὁ πατὴρ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρήματος! Εἶνε ἡ τρομερὰ μάστιξ, ἥτις διώκει τὴν ἐργασίαν· εἶνε τὸ φρικτὸν δηλητήριον ὑφ οὗ καταστρέφεται ἡ ζωή.

Οἱ χωρικοὶ ἐνθυμοῦνται μόνον καὶ μακαρίζουσι παρελθόντας χρόνους ὡς εὐτυχεστέρους διότι καὶ αἱ γεωργικαὶ ἐργασίαι των ἀντημείβοντο διὰ τῆς καλῆς ἀποδόσεως καὶ μεταξύ των ἔζων ὡς ἀδελφοὶ, χωρὶς νὰ γνωρίζωσιν ἢ νὰ ἐρευνῶσι τὸ αἴτιον τῆς σημερινῆς διαφορᾶς. Ἄλλοτε ἕκαστον χωρίον ἦτο μία οἰκογένεια, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἠλληλοβοηθοῦντο. Ὁ εἷς συνέτρεχε προθύμως τὸν ἄλλον καὶ ὁ ἄλλος συνεκινδύνευε μετὰ τοῦ ἄλλου, ἔτρεχεν ὁ εἷς εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἄλλου καὶ ἐφρόντιζε περὶ τοῦ συμφέροντός του ὡς περὶ τοῦ ἰδίου. Συνηγρύπνουν χάριν μιᾶς κοινῆς ὠφελείας καὶ συνεταξείδευον ὡς ἀδελφοί. Τὰ συμπόσια καὶ τὰς ξεφαντώσεις των, αἵτινες ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ χαρᾶς ἐγένοντο, ἐνθυμοῦνται καὶ ἀποροῦσι πῶς ἤλλαξαν σήμερον καὶ καιροὶ καὶ ἄνθρωποι.

Θέλετε φίλοι χωρικοὶ νὰ σᾶς εἴπω ἐγὼ τὶς πταίει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ νὰ μὴ ἀνταμείβωνται αἱ γεωργικαὶ ἐργασίαι σας; Τὰ καφενεῖα. Θέλετε νὰ σᾶς εἴπω ποῖος σᾶς ἐκουβάλησε τὰ κατ' ἀλλήλων μίση καὶ ἀλληλοφαγώματα καὶ καταστροφὰς καὶ φόνους ζώων καὶ ἀποξέσεις δένδρων, πράγματα τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ δὲν τὰ εἰξεύρετε; τὰ καφενεῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φίλοι· τὰ κηφηνεῖα κατὰ μέγα μέρος ἀγαπητοὶ χωρικοί.

Εἴπατέ μοι ποίου ὁ ἀγρὸς, τὸ ἀμπέλι ἢ τὰ δένδρα καλλιεργοῦνται ὡς πρέπει καὶ ὅτε πρέπει, διὰ νὰ ἀποδώσωσι καὶ καρπὸν ὅσον πρέπει καὶ νὰ μὴ προσβάλλωνται εὐκόλως ὑπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπηρειῶν; Καὶ διατὶ δὲν καλλιεργοῦνται; διότι τὸ κηφηνεῖον καὶ τὸ χαρτοπαίγνιον ἀπορροφᾶ ὅλον τὸν ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο καιρὸν.

Πόθεν γεννᾶται τὸ κατ' ἀλλήλων μῖσος καὶ ποῦ τεκταίνονται αἱ κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεις; Ἐντὸς τῶν κηφηνείων σχεδιάζονται, διότι ἡ ἀργία μήτηρ πάσης κακίας, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξέρχεται πᾶν κακὸν, ἐνῷ τοῦ ἐργαζομένου ὁ νοῦς δὲν ἀφίνει τὴν γλυκεῖαν εὐχαριστησιν ἣν αἰσθάνεται ἐν τῷ ἔργῳ του διὰ νὰ διαλογίζηται κακὰ καὶ μοχθηρὰ ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

Ἄλλοτε, ὅτε καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πόλεις ἠριθμοῦντο ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς χειρὸς τὰ καφενεῖα, οὐδὲν σχεδὸν χωρίον εὑρίσκετο εἰς τὴν νῆσον ἔχον καφενεῖον. Σήμερον ὅτε καὶ εἰς τὰς πόλεις τὰ καφενεῖα κατήντησαν περισσότερα ἢ αὐτοὶ οἱ θαμῶνές των, δὲν ὑπάρχει σχεδὸν χωρίον νὰ μὴ ἔχῃ καφενεῖον, πολὺ δ' ὀλίγα ἔχουσιν ἓν μόνον. Τὰ μεγάλα χωρία ἔχουσι τρία, τέσσαρα, πέντε καὶ τινα ἕξ. Ποῖον καλὸν ἐξ αὐτῶν προέρχεται εἰμὴ ὅλα τὰ προαναφερθέντα κακά;

Παρετηρήσατέ ποτε εἰς τὰς κυψέλας τῶν μελισσῶν σας ὅσοι ἔχετε τοιαύτας, μετὰ πόσης ἐπιμελείας καὶ φιλοπονίας, ἐργάζεται τὸ μικρὸν ἐκεῖνο πτηνὸν ἡ μέλισσα, μετὰ πόσης τέχνης καὶ ἐπιτηδειότητος καὶ ἐπιμονῆς, ἄλλαι μὲν κατασκευάζουσιν ἐκείνας τὰς τεχνικὰς κηρήθρας, ἄλλαι δὲ ἀδιακόπως πηγαινοέρχονται, κουβαλοῦσαι ἀπὸ τὰ ἄνθη ὅλον τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τροφὴν των καὶ σχηματισμὸν τοῦ μέλιτος; Παρετηρήσατε ὅτι ἐνίοτε εἰσχωρεῖ εἰς αὐτὰς ἓν ἄλλο εἶδος μελίσσης, τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν κάμπην καὶ ἡ ὁποία ἐννοεῖ νὰ τρώγῃ τοὺς κόπους τῶν μελισσῶν χωρὶς νὰ ἐργάζηται καὶ τὰς ὁποίας αἱ μέλισσαι ἅμ' ὡς ἴδωσιν ἢ τὰς φονεύουσι καὶ τὰς ἐκβάλλουσιν ἔξω τῆς κυψέλης ἐὰν ἦνε ὀλίγαι, ἢ καταστρέφονται αὐταὶ αἱ μέλισσαι ἐὰν ἡ κάμπη ἐκείνη αὐξηθῇ; Ἰδοὺ οἱ λεγόμενοι κηφῆνες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐργάζωνται.

Ἀλλὰ λαὸς, ὁ ὁποῖος δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ φωνάζῃ μόνον καὶ νὰ παραπονῆται, καὶ νὰ ζητῇ ὑποστήριξιν εἰς τοῦτο, χάριν εἰς τὸ ἄλλο καὶ νὰ μὴ κινῆται ὁ ἴδιος νὰ μὴ ἐργάζηται, νὰ μὴ κοπιᾷ, τοιοῦτος λαὸς οὔτε νὰ ζήσῃ δύναται οὔτε νὰ εὐτυχήσῃ. Τὸ «Ἄϊ Γιώργι βοῦθα

μφυ καὶ σὺ τὸν ποδὰ σάλευκε» εἶνε παροιμία ἰδική μας καὶ τὴν ὁποίαν πρέπει, ἀφοῦ κλείσητε ὅλα τὰ κηφηνεῖα τῶν χωριῶν σας, νὰ γραψῆτε μὲ μεγάλα γράμματα ἄνωθεν τῆς θύρας τῶν καὶ εἰς ὅλους τοὺς τοίχους τῶν οἰκιῶν σας.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΔΕΚΑΤΗΣ ΤΩΝ ΦΗΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ συμβουλίου ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Λεμησσοῦ—Πάφου κ. Γ. Μαλῆκίδης, ἐν τῇ συζητήσει τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μετατροπῆς τῆς δεκάτης τῶν ὀπωροφόρων δένδρων» ἐζήτησε σημείωσιν τῆς ἐκ τούτων ληφθείσης δεκάτης ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς μέχρι σήμερον, ἡ δὲ Κυβέρνησις κατέθετο τοιαύτην ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1887.

Ἐν τῇ ρατιρικῇ ταύτῃ σημειοῦται ἡ δεκάτη τῶν ἐλαιῶν, τοῦ ἐλαίου, τῶν χαρουπίων, τῶν σύκων, τῶν κίτρων, τῶν ροδίων, τῶν λεμονίων, τῶν γλυκολεμόνων, τῶν πορτογαλλίων καὶ τῶν κιτρομήλων.

Ἐκ τῆς δεκάτης τῶν ἐλαιῶν κατὰ τὰ ἐννέα ταῦτα ἔτη εἰσεπράχθη τὸ ποσὸν λιρῶν 8,361 σελ. 6 καὶ γρ. 2.

Ἐκ τῆς τοῦ ἐλαίου λίρ. 13,440 σελ. 8 γρ. 4.

Ἐκ τῆς τῶν χαρουπίων λίρ. 65,455 ἀπὸ τοῦ 1879—1888.

Ἐκ τῆς τῶν σύκων λίρ. 3,448 σελ. 10 γρ. 5.

Ἐκ τῆς τῶν κίτρων λίρ. 11 σελ. 12 γρ. 3.

Ἐκ τῆς τῶν ροδίων λίρ. 3,011 σελ. 6 γρ. 4.

Ἐκ τῆς τῶν λεμονίων λίρ. 407 σελ. 17 γρ. 6.

Ἐκ τῆς τῶν γλυκολεμόνων λ. 698 σελ. 8 γρ. 3.

Ἐκ τῆς τῶν πορτογαλλίων λ. 710 σελ. 0 γρ. 7.

Καὶ ἐκ τῆς τῶν κιτρομήλων λ. 51 σελ. 5. γρ. 8.

Ἤτοι ἐν συνόλῳ λίρ. 95,596 σελ. 6 γρ. 6.

Τὸ μεγαλείτερον ποσὸν τῆς δεκάτης τῶν ἐλαιῶν ἐλήφθη τῷ 1884 ἔτει, ὅτε ἀνέβη αὕτη εἰς ὀκάδας 231,304. τὸ δὲ μικρότερον, τῷ 1879, ὅτε 2,404 ὀκάδες μόνον ἐλήφθησαν. Ἐκ τοῦ ἐλαίου ἐπίσης τὸ μεγαλείτερον ποσὸν ἐλήφθη τῷ 1884, εἰς 60,515 ὀκάδας, καὶ τὸ μικρότερον τῷ 1879 εἰς 1,774 ὀκάδας. Ἐκ τῶν ροδίων τὸ μεγαλείτερον ποσὸν ἐλήφθη τῷ 1887. ἐξ 119,490 κομματίων, τὸ δὲ μικρότερον τῷ 1880 ἐξ 63,195 κομματίων.

Τὸ εὐχάριστον ὅπερ παρατηρεῖται εἰς τὸν ρατιρικὸν τοῦτον πίνακα εἶνε ὅτι σχετικῶς ἡ δεκάτη τῶν ὀπωροφόρων δένδρων προχωρεῖ αὐξουσα κατ' ἔτος καὶ τοῦτο σημαίνει βεβαίως περισσοτέραν διάθεσιν πρὸς καλλιέργειαν τῶν δένδρων.

Κύριε Σύντακτα τῆς Ἐφημερίδος ἡ «Σάλπιγξ»

Οἴδατε βεβαίως ὅτι ἡ Κυπριακὴ Πρεσβεία εὑρίσκεται ἤδη εἰς Ἀγγλίαν, τῶν πλείστων δ' ἡ καρδία μετ' ἐνδιασμοῦ ἀπεκδέχεται τὸ αἴσιον πέρας. Μετ' ἐνδιασμοῦ λέγω, διότι ὡς πλεῖστοι φρονοῦσι, τὸ μονιμώτερον ἐφ' ἡμᾶς πιέζον ἐστὶν ὁ τῆς Τουρκίας φόρος, ὅστις, δυνάμει συνθήκης καθιερωμένος, καθίστησι τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος λίαν προβληματικήν. Ἐπὶ τούτῳ τολμῶ νὰ ὑποβάλω σκέψεις τινὰς ἐνταῦθα, αἵτινες, ἂν τύχωσι τῆς τιμῆς νὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων συζητήσιμοι, ἐλπίζω ὅτι δύνανται νὰ διευκολύνωσι τὴν λύσιν τοῦ Γορδίου τούτου δεσμοῦ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, οὗτινος καθεκάστην ἡ φήμη διασαλπίζει τὰς γενναίας ἀγαθοεργίας, δύναται νὰ κάμῃ σημαντικὴν ἔκπτωσιν τοῦ ὡρισθέντος φόρου χάριν λαοῦ, ὅστις ὑπῆρξε πάντοτε πιστὸς ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν του, ἡ δὲ Σεβ. Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις πρὸς ἀντισήκωμα νὰ παραχωρήσῃ αὐτῷ τὸ ἐν Λάρνακι ἁλοπηγεῖον. Τοῦτο δὲν θέλει ποσῶς ζημιώσει τὰς δύο σεβαστὰς Κυβερνήσεις, ἀλλ' ἀνακουφίσει τὸν δυσυχῆ Κυπριακὸν λαὸν χιλιάδας τινὰς λιρῶν. Ἡ Λάρναξ, πόλις ἄλλοτε ἀκμαία καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ζοφερωτέρων χρόνων, θέλει ἀνακύψει κάπως ἐκ τῆς οἰκτρᾶς αὐτῆς καταπτώσεως, καθότι προσπελαζομένη ὡς τὸ πρὶν ὑπὸ 500 ἢ καὶ 600 πλοιαρίων ἐπιβαινομένων, ὑπὸ 4—5000 ἀνδρῶν, θέλει ἐπίσης ὠφελεῖσθαι, καθὸ χορηγοῦσα τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῖς ἐφόδια· οὕτω δὲ καὶ τινες τῶν ἐμπόρων θέλουσι ἐργάζεσθαι ἐπὶ τοῦ ἅλατος καὶ μάλιστα ἡ ἐργατικὴ τάξις διὰ τῶν ἁμαξῶν καὶ ἄλλων. Περιπλέον τὰ πλοῖα ταῦτα διὰ τῶν λιμενικῶν αὐτῶν τελῶν θέλουσιν ἐπίσης χορηγῆ τῇ ἀγγλικῇ Κυβερνήσει ποσὸν ἀρκούντως καλόν.

Παρακαλῶ νὰ καταχωρήσητε τὰς σκέψεις ταύτας ἐν ταῖς σήλαις τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας, ἔχω δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι αὗται δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀφετηρία εἰς συζητήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ νὰ καταλήξωσιν ἴσως εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα.

Εὐτυχὴς ἂν αἱ σκέψεις αὗται θέσουσι λίθον ἕνα ἐπιτοῦ οἰκοδομήματος τῆς κυπριακῆς εὐδαιμονίας.

Ι. Β.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καὶ πάλιν βροχὰς εἴχομεν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, πρὸς τὸ μέρος τῆς Λευκωσίας. Κύριος οἶδε ποίας ζημίας προξένησε πάλιν εἰς τὰ ἐν τοῖς ἁλωνίοις ἐκτεθειμένα γεννήματα.

***

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς 8ης Μαρτίου ἐξεδόθη πρόχθες καὶ εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἀκριβῶς μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἐκδόσεώς της. Ἐμπεριέχει τὴν προσλάλιὰν τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Νομοθετικοῦ καὶ τὴν ἀπάντησιν τῶν ἀντιπροσώπων.

Ἄλλοτε παρεπονούμεθα ὅτι μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐκδόσεώς της ἐκδίδεται καὶ ἑλληνιστί. Τώρα τί ἔχομεν νὰ εἴπωμεν;

***

Ἡ πρεσβεία ἀπὸ τῆς 8 ἔ. ν. εὑρίσκεται εἰς Λονδῖνον. Τῆς Α. Μακαριότητος ἡ χεὶρ δὲν ἐθεραπεύθη εἰσέτι ἐντελῶς. Κατὰ τὸ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μέχρι Μασσαλίας ταξείδιον ὑπέστησαν τρικυμίας.

***

Ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ καρὰ Μεχμὲτ εὑρίσκεται καὶ πάλιν ἡ ἀστυνομία. Καὶ πάλιν ὅπλα καὶ λόγχαι ἀλλ' ἄγρα οὐδαμοῦ.

***

Τὴν 27 Μαΐου ἐν τῇ Μητροπόλει Κερυνείας παρέδωκεν ἡ Α. Πανιερ. ὁ ἅγ. Κιτίου εἰς τὸν διάδοχόν του, παρόντων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν, τὰ τῆς Μητροπόλεως σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, περιπλέον δ' ἐδωρήσατο τῇ Μητροπόλει ὅλα τὰ ἀξιόλογα ἀληθῶς ἔπιπλα δι' ὧν ἐστόλισε τὴν Μητρόπολιν, ὡς καὶ στολὴν ἀρχιερατικήν, δι' ἰδίων ἐξόδων του κατασκευασθεῖσαν, ἀξίας περίπου ἐν συνόλῳ 200 λιρῶν. Πάνθ' ὅσα εἶχε λαμβάνειν ἐδωρήσατο εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἐπαρχίας. Μετὰ συγκινήσεως ἀπεχαιρέτιζον τὸν τέως ἀρχιερέα των οἱ ἐπαρχιῶται ἀποχωριζόμενοι μετ' ἀρίστων ἐντυπώσεων περὶ τῆς μεγάλης τοῦ ἀνδρὸς γενναιοδωρίας. Τὴν 5 τρέχοντος ὑπέστρεψεν ἡ Α. Π. εἰς Λευκωσίαν, προῦκειτο δὲ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ κατέλθῃ εἰς Λάρνακα ὅπως ἐκεῖθεν ἀφιχθῇ καὶ εἰς Λεμησσὸν ἵνα ἐκλογήσῃ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ νέου ποιμνίου της.

Ἐπίσης ἡ Α. Π. ὁ ἅγ. Κερυνείας, παραλαβὼν τὰ τῆς Μητροπόλεως, διευθετήσας τα κατ' αὐτὴν καὶ διορίσας ἵνα ὁ ἀρχιμανδρίτης τοῦ θρόνου κ. Ἰωαννίκιος μένῃ τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ διευθύνῃ καὶ οὐχὶ ἐν Μόρφῳ ὡς ἄλλοτε, κατῆλθεν εἰς Λευκωσίαν τῇ 7 τρέχοντος.

***

Εἷς τῶν ἐνταῦθα πολιτῶν διότι ἠναντιώθη εἰς τὸν εἰσπράκτορα, ὅστις ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ κατάσχῃ πρᾶγμα ἐκ τοῦ μαγαζίου του ἀπέναντι ὀφειλομένου φόρου του, κατεδικάσθη προχθὲς εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν. Ἐλπίζεται ὅτι ὁ Ἀρχιδικαστὴς θὰ ἐλαττώσῃ τὴν ποινὴν κατὰ πολύ, διότι ὁ πολίτης οὗτος εἶνε φύσει ἥσυχος.

***

Καθ' ἃ εὐχαρίστως μανθάνομεν νέοι τινὲς τῆς πόλεώς μας ἀνέλαβον νὰ γυμνασθῶσι καὶ δώσωσι παραστάσεις τινάς, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τῆς Λέσχης «Ἑνώσεως» ἐδέχθη νὰ κατασκευάσῃ τὰς σκηνὰς ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ σωματείου. Δύο τινὰ εἰσι πρὸ τῆς ἐλλείψεως τῶν ὁποίων ναυαγεῖ πάντοτε ἡ ἀξιέπαινος αὕτη διάθεσις τῶν νέων, αἱ σκηναὶ καὶ γυναικεῖον πρόσωπον. Τὸ δεύτερον δύναται νὰ οἰκονομηθῇ, ἐνῷ ἄνευ τῶν σκηνῶν οὐδὲν δύναται νὰ γείνῃ. Διὰ τοῦτο ὄχι μόνον ἀναγκαῖον ἀλλὰ καὶ δίκαιον εἶνε νὰ κατασκευάσῃ αὐτὰς τὸ ταμεῖον τῆς Λέσχης καὶ, τούτων ὑπαρχουσῶν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι συχνάκις θ' ἀπολαμβάνωμεν τῶν καλῶν τούτων καὶ διδακτικωτάτων θεαμάτων.

Προτρέπομεν τοὺς καλοὺς μας νέους νὰ μὴ ἀφήσωσι νὰ παρέλθῃ ἄπρακτος ἡ καλὴ των αὕτη διάθεσις.

***

Πολλοὶ τῶν πολιτῶν μας ἐφέτος δὲν ἔχουσι σκοπὸν νὰ ἀπέλθωσιν ὡς συνήθως εἰς τὰς ἐξοχάς, διότι ἀσφάλεια ζωῆς δὲν ὑπάρχει.

Ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Τρωόδους.

Κινδυνεύω φίλη «Σάλπιγξ» νὰ ταυρτουρήσω ἐν πλήρει Ἰου-

νιφ. Εὑρίσκομαι εἰς τὸ κέντρον τῆς κορυφῆς. Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ φαλακρόν. Ἄρα εὑρίσκομαι ἐπ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς τῆς νήσου ὁλοκλήρου, ἥτις εἶνε φαλακρὰ καὶ τοῦτο, κατὰ πολλοὺς φαλακροὺς βεβαίως, σημαίνει ὕπαρξιν νοός, ὅτις κατ' αὐτούς δὲν ἀρέσκεται εἰς ἐξωτερικὰ πολλὰ περικαλύμματα τριχοειδῆ. Ἄρα ἡ νῆσός μας δὲν εἶνε ἀνόητος, ἂν δὲ φέρῃ πολλὰ ὄντα ἐπὶ τῆς ῥάχεώς της τοιαῦτα δὲν πταίει βεβαίως.

Ἀπεμακρύνθην βλέπω χάριν τῶν .... φαλακρῶν. Ἐν τούτοις σοὶ λέγω ὅτι γράφω σοι καὶ τουρτουρῶ. Τὴν ἔπαθα 'ς τὸ γεμάτα. Ἀνέβην ἐδῶ νὰ δροσισθῶ καὶ, διὰ νὰ ἀπολαύσω περισσοτέρας δρόσου, ἀνέβην ἀνέβην καὶ τώρα τὸ ψῦχος, ἡ χιών, ἥτις ἐκάλυψε τοὺς κλάδους τοῦ Τρωόδους, ὡς ἡ σιτδόνη τὰ μέλη ὡρείας .... χαρουμίσσης καὶ πρὸ πάντων ἡ βροχή, ἥτις μὲ ἀπειλεῖ ἐκ τῶν πλαγίων, ναί, ἐκ τῶν πλαγίων, διότι τὸ μαῦρον νέφος ἔρχεται ἐναντίον μου οὐχὶ ἄνωθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν πλαγίων ὡς μία μαυροφόρος ἄμαξα, συρόμενα ἀοράτως ὑπὸ τοῦ ἅρματος τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ. Ταῦτα πάντα τέλος πάντων εὐχάριστα καὶ τερπνὰ εἰς τὴν ὅρασιν ἀλλὰ σκληρὰ εἰς τὴν αἴσθησιν μ' ἔκαμαν νὰ μετανοήσω φρικτὰ ὅτι ἀνέβην ἐδῶ. Βλέπω πράγματα εὐχάριστα τερπνά, θαυμαστά, ὑπερ . . . νήσια, ἀλλ' αἰσθάνομαι καὶ πράγματα συγκρουστὰ διότι συγκρούονται οἱ ὀδόντες μου καὶ νὰ ὅτι καὶ ἡ ῥάχις μου συγκρούεται μὲ τὰς τρομερὰς σταγόνας . . . μπᾶ! εἶνε χάλαζα!

Φαίνεται τὸ Τρώοδος θυμωμένον ἐφέτος, καθ' ἡμῶν ἢ κατὰ τῶν Ἄγγλων ἄγνωστον. Ἐν τούτοις 20 ἤδη ἡμέρας εὑρίσκομαι ἐδῶ πάνω καὶ αἱ βροχαὶ, οἱ τρομεροὶ ψυχροὶ ἄνεμοι, αἱ χάλαζαι δὲν ἔπαυσαν. Πόσον ὅμως εὐχάριστον μετὰ τὴν βροχὴν κύριε συντάκτα! Νὰ βλέπῃς πανταχόθεν τοὺς καταρρέοντας χειμάρρους, οἵτινες σὲ ἀναγκάζουν νὰ καταρρεύσῃς καὶ σὺ καὶ νὰ καταβῆς ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου τῆς .... φαντασίας εἰς τὴν πεζήν σου σκηνήν.

Ἡ πρώτη μου λοιπὸν αὕτη ἐπιστολὴ εἶνε νὰ σοὶ δηλώσῃ τὰς καθημερινὰς ἐνταῦθα βροχὰς, ὅτι ἦλθον ὅλα τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἐδῶ πάνω, ὅτι ἡ μηχανὴ τῆς ἀναβιβάσεως τοῦ νεροῦ ἐργάζεται καλῶς ὅτι πολλαὶ ἀρχαὶ ἔφθασαν ἐδῶ πάνω κ.λ. κ.λ. κ. λ.

«Ἀγρινόν».

—o—

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος.

Τῇ «Σάλπιγγι».

Ἱερεύς τις τῆς ἐπαρχίας μας καὶ προσκυνητὴς μάλιστα, διότι εἶνε μόνος ἱερεὺς ἐν τῷ χωρίῳ, ἀδύνατον νὰ θάψῃ τὸν ἔχοντα τὸ δυστύχημα νὰ ἀποθάνῃ, πρὶν προπληρωθῇ 2 μετζιτιέδες. Πρό τινων ἡμερῶν ἀπέθανεν εἰς πτωχὸς οἰκογενειάρχης καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον χρήματα νὰ λάβῃ μετρητὰ ὁ ἱερεὺς δὲν τὸν ἐνεταφίασε μ' ὅλας τὰς παρακλήσεις πολλῶν, ἕως οὗ ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κοτοχήν του τὸν βοῦν τοῦ ἀποθανόντος.

Ἑνὸς ἄλλου μὴ φροντίσαντος ἐγκαίρως νὰ οἰκονομήσῃ τὰ θαπτικά του πρὶν ἀποθάνῃ, μὴ ἔχοντος δὲ οὐδὲ ζῶον οὐδὲ ἄλλο τι νὰ δοθῇ ὡς ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἱερέα ὅτι θὰ τὸν πέμψῃ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, μ' ὅλας τὰς παρακλήσεις τῆς δυστυχοῦς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του δὲν ἔστερξε νὰ τὸν θάψῃ, ἕως οὗ ἐγγυήθη τὴν πληρωμὴν εὐκατάστατός τις τοῦ χωρίου.

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὸ ὄνομα τοῦ ἱερέως τούτου πρὸς σωφρονισμόν.

«Λέων».

Σ. Σ. Θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ὄνομά του καὶ πρὸς τὴν ἐκκλ. Ἀρχὴν θὰ τὸ δώσωμεν πρὸς τιμωρίαν του, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ πράττων τὰ αὐτὰ καὶ ἐὰν δὲν ἀποδώσῃ τὸν βοῦν ὃν κατακρατεῖ εἰσέτι.

—o—

Ἐκ Λιμνῆων (Μεσαορίας).

Φίλῃ «Σάλπιγξ».

Ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ ἡ μεγαλειτέρα αὐστηρότης εἰς τὰς φυλακὰς, ἀδύνατον ν' ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τῶν καθ' ἑκάστην λαμβανόντων χώραν μυρίων εἰδῶν κακουργημάτων. Καθ' ἑκάστην ἀκούομεν νὰ λέγωσι πολλοὶ «παρὰ νὰ πεινῶ, κλέπτω· καὶ ἐὰν δὲν πιασθῶ, περνῶ· ἐὰν δὲ πιασθῶ, θὰ εὕρω τροφὴν τὴν ὁποίαν τώρα δὲν ἔχω καὶ ἀνάπαυσιν».

Βοσκοί τινες ἐκ τοῦ χωρίου Γαδουρᾶ τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὑπῆγαν εἰς θημωνίας τοῦ χωρίου Στύλλους, ἥρπαζον τὰ δεμάτια, τὰ ἐσκόρπων καὶ τὰ ἔθετον ὡς τροφὴν εἰς τὰ ποίμνιά των. Οἱ ἀγροφύλακες ὅμως Δημήτριος Κούντουρος καὶ Δημ. Χ' Λουκᾶ παραμονεύοντες τοὺς συνέλαβον, καὶ τοὺς κατήγγειλαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐξετίμησε τὴν ζημίαν εἰς 37 κοιλά, ἐστάλη δὲ καὶ κλῆσις εἰς αὐτοὺς, ὁ δ' ὑπαστυνόμος εἶπεν ὅτι εἶνε ἐπάναγκες νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ κύριοι τῶν θημωνίων καὶ πρέπει προθύμως νὰ καταδιώξωσι τοὺς κακούργους. Ἴδωμεν.

Αὐστηρότητα εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς Θεοῦ ἂν θὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ κλέπτας καὶ κακούργους.

Λ.

ΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

—§—

ΒΑΣΓΛΟΠΟΥΛΑ ΜΟΥ.

Τρυγὼν γλυκεῖα, ζηλευτή! φεύγεις καὶ πᾶς 'ς τὰ πάγη!
Κι' ἔρημη μένει' ἡ μάνα σου, ἔρημη ἡ Ἑλλάς σου!
Τῆς 'πῆρες ὅλην τὴν δροσιὰ τ' Ἀπρίλη καὶ τοῦ Μαΐ·
Τοῦ φεγγαριοῦ της τὴν θωριὰν 'πῆρες 'ς τὰ μάγουλά σου.

—

Τοῦ Παρνασσοῦ της τοὺς ἀνθοὺς 'πῆρες 'ς τὸ μέτωπόν σου,
Σ' τὰ χείλη τὰ κοράλλινα τοῦ Ὑμηττοῦ τὸ μέλι,
Τὰ κιόνια τοῦ Πεντελικοῦ 'ς τὸ στῆθος τὸ ἀγνόν σου,
Σ' τοὺς ὀφθαλμούς σου ἥρπασες τῆς Ἀθηνᾶς τὰ βέλη.

—

Ἡ τῶν Ἡρακλῶν τῆς μορφὴ πάλλει εἰς τὴν ψυχή σου,
Εἰς τὰ μαλλιά σου ἐλίσσονται ἡ φλόγες τοῦ Κανάρη,
Τὰ ἄστρα τῆς ἐσκότισε τὸ κλάμα τῆς φυγῆς σου,
Χορὰ σ' ἐκεῖνο μοναχὰ, κόρη ποῦ θὰ σὲ πάρῃ!

—

Μ' ἕνα σου βλέμμα φλογερὸν διάλυσε τὰ πάγη,
Ἄγγελον κάμε φτερωτὸν νυμφίον τὸν καλόν σου,
Στρέψε μαζή του, θέαινα, σ' ἐκείνην ποῦ φυλάγει,
Ἀγρύπνητη ν' ἀντλῇ ζωὴν 'ς τὸ λάμπον πρόσωπόν σου!!

Λεμησσῷ τῇ 3 Ἰουνίου 89.

Π. Λοΐζιας.

—

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ».

Περιεχόμενα τοῦ 6 τεύχους.

Περὶ Φυλλοξήρας.—Περὶ τῆς Χρησιμότητος τῆς Αἰγός.—Οἱ Ἀναμμένοι Οἶνοι.—Καταγωγὴ τῆς Μεταξῆς.—Οἱ Ἐαρινοὶ Παγετοί.—Ἡ Καλλιεργεία τῶν Βυρσοδεψικῶν Ἀκακιῶν.—Περὶ τινων Ὠδικῶν καὶ Λάλων Πτηνῶν.—Προστατεύσατε τὰ Πτηνά.—Ἀλληλογραφία.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

—

ΚΑΤΑΠΛΟΙ.

14 Ἰουνίου «Θεσσαλία» ἐκ Σύρου διὰ Λάρνακα μὲ κενὰ βαρέλλια.—15. «Χιταβερδὴ» Λεμησσία φορτηγὸς ἐκ Βυρητοῦ μὲ διάφορα.—17 «Καρακοὺς» ἐξ Ἀλλαγιᾶς 127 διάφορα.—«Ξεννὲτ Τεργία» ἐξ Ἀταλείας 70 κομ. διάφορα.—«Νααμμὶ» ἐκ Βυρητοῦ 282 κομ. διάφορα.—18 «Μαυροῦκα» ἐκ Πὸρτ Σαὶτ μὲ κενὰ βαρέλλια.—«Σιάρη Παχρὴ» ἐξ Ἀλλαγιᾶς καυσόξυλα.—«Μαυροῦκα» Ἰαννοὺς Νασὶφ Πὸρτ Σαὶτ μὲ κενὰ βαρέλλια.—«Ἅγιος Νικόλαος» Λεμησσία Σκοῦνα ἐκ Λάρνακος μὲ κριθάρι.—«Εὐαγγελίστρια» ἐκ Καστελλοριζίου μὲ ξυλείαν.—22 Ἀτμόπλοιον παπ. Γιάννη «Ἁγ. Σοφία» ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ 440 κῶλα διάφορα.

ΑΠΟΠΛΟΙ.

18 Ἰαν. «Κωνσταντῖνος» Ἑλληνικὴ Σκοῦνα διὰ Χίον κενή.—«Κιέρνς» ὁμ. Ἑλληνικὴ μὲ Πήλινα ἀγγεῖα διὰ Συρίαν.—20 «Μαυροῦκα» διὰ Πὸρτ Σαὶτ κενή.—«Χιταβερδὴ» φορτηγὸς διὰ Πὸρτ Σαὶτ μὲ χρυσόμηλα καὶ κεράζια.—«Ἑλένη» φορτηγὸς Λεμησσία διὰ Δαμιάνθην χρυσόμηλα.—«Μαυροῦκα» διὰ Πὸρτ Σαὶτ χρυσόμηλα καὶ κεράζια.—«Μαυροῦκα» διὰ Πὸρτ Σαὶτ μὲ φροῦτα.—«Θεσσαλία» διὰ Σύμην κενή.—«Ἐμπορικνὴ» Σκοῦνα Λεμησσία μὴ οἰνοπνεύματα διὰ Ἀλεξάνδρειαν.—21 «Καρακοὺς» δι' Ἀλλαγίαν μὲ οἰνοπνεύματα.—«Ξενὲτ Τεργιὰ» διὰ Ἀτταλειαν μὲ οἰνοπνεύματα «Ἅγιος Νικόλαος» Σκοῦνα Λεμησσία, μὴ κριθάρι καὶ οἶνους δια Ἀλεξάνδρειαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Πετρούπολις 1 — Ἰουνίου.

Ἡ τελετὴ τῶν γάμων.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας θὰ ὁδηγήσῃ αὐτοπροσώπως τοὺς νεονύμφους εἰς τὴν πρὸ τοῦ Ἱεροῦ μεγάλην θύραν κατὰ τὰ ρωσσικὰ ἔθιμα.

Ἡ προῖξ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.

Ἡ πλουσιωτάτη καὶ ἀμιμήτου κομψότητος καὶ φιλοκαλίας προῖξ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας ἐξετέθη εἰς κοινὴν θέαν ἐντὸς πολυτελῶν θηκῶν καὶ ἐπὶ τραπεζῶν, ἐντὸς μεγάλης αἰθούσης τῶν Ἀνακτόρων.

Ἡ Πετρούπολις ἐσημαιοστολίσθη.

Μαγευτικωτάτη εἶνε ἡ θέα τῆς Πετρουπόλεως σημαιοστολίσου. Αἱ ἑλληνικαὶ σημαῖαι μετὰ τῶν ρωσικῶν συναδελφοῦνται.

—Εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ηὐδόκησε ν' ἀπονείμῃ τὸν Μεγαλόσαυρον Ἀλεξάνδρου τοῦ Νεέβσκη, εἰς δὲ τὸν κ. Στέφανον Δραγούμην, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν λευκὸν ἀετόν.

Λονδῖνον 12.—Ἐνῷ δύο ὁλκαὶ κομίζουσαι εἰς ἐκδρομὴν μαθητὰς, ἀνέβαινον λόφον παρὰ τὸ Ἄρμαγ, μέρος τῆς πρώτης ὁλκῆς ἀποσπασθὲν ἀπ' αὐτῆς κατέβη καὶ συνεκρούσθη πρὸς τὴν δευτέραν ὁλκήν. Ἐφονεύθησαν 70 καὶ ἐτραυματίσθησαν 30.

Κωνσταντινούπολις 12.—Ἡ Πύλη διώρησε μεγάλην ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ὅπως πέμψῃ εἰς Κρήτην.

Βέρνη 12.—Ἡ Γερμανία ἠπείλησε τὴν Ἑλβετίαν ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἀντεκδικήσεις, ἂν μὴ δώσῃ ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ὑπόθεσιν Βόλγκεμουτ.

Κωνσταντινούπολις 17.—Ἀγγέλλεται ἡ ἐν Χανίοις παρουσία τοῦ κ. Στίλμαν ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου» ὅστις εἶναι ἀναμεμιγμένος εἰς πάσας τὰς ὑποθέσεις τῆς Κρήτης. Πιστεύεται ὅτι αὐτὸς ὑπεκίνησε τὸν παρόντα ἐρεθισμὸν, ὅπως παράσχῃ ἀφορμὴν εἰς ἀγγλικὴν κατοχήν.

Βελιγράδιον 8.—Ὁ Μητροπολίτης Μιχαὴλ ἐγκατεστάθη.

Κων]πολις 8. Αἱ ἐν Κρήτῃ ταραχαὶ προέρχονται ἐξ ἐρίδων τῶν κομμάτων.

Παρίσιοι 10.— Προσδοκᾶται ἐν βραχεῖ ἡ ἀπόλυσις τοῦ κ. Δαγκέρ καὶ τῶν ἄλλων κρατουμένων.

Λεπτομέρειαι τῶν ἐν Βερολίνῳ ταραχῶν. Ὁ Γαρασανὶν ὅπως διαφύγῃ τὸ πλῆθος ἀνῆλθεν εἰς κοινὴν ἅμαξαν, ἀλλ' ἀνεγνωρίσθη καὶ περιεκυκλώθη ὑπὸ τοῦ πλήθους. Ὁ ἁμαξηλάτης κτυπήσας τοὺς ἵππους ἤνοιξε δίοδον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ταουσάνοβιτς, ἀκούσας τὸν θόρυβον ἐκ τοῦ γραφείου του, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν, διέταξε τὸν ἁμαξηλάτην νὰ σαματήσῃ καὶ παρεκάλεσε ἐπι-

μόνως τὸν κ. Γαρασανὶν νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τὰ πλήθη κατέζησαν ἐκ νέου ἀπειλητικὰ καὶ περιεκύκλωσαν τοὺς δύο πολιτικοὺς ἄνδρας, κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην ἠκούσθησαν εἱ πρῶτοι πυροβολισμοί. Πολλοὶ ἄνθρωποι αἱματόφυρτοι ἔπεσον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. μεταξὺ δ' αὐτῶν εὑρίσκετο καὶ ὁ σπουδαστὴς Μήτκοβιτς, νέος 19 ἐτῶν, υἱὸς ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου, προσβληθεὶς ὑπὸ σφαίρας εἰς τὸ μέτωπον. Ἡ θέα τοῦ πτώματος ἐξηγρίωσε τὸ πλῆθος εἰς μέγαν βαθμόν. Μανιώδεις φωναὶ ἠγέρθησαν, κατηγοροῦσαι αὐτοῦ τοῦ Γαρασανὶν, ὡς δράστου τοῦ φόνου. Ἡ κατηγορία δὲ αὕτη ἐπισεύθη εὐκόλως, διότι πρὸ δύο ἐτῶν, ὅτε οἱ σπουδασταὶ ὠργάνισαν διαδήλωσιν ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Γαρασανὶν, οὗτος ἀπήντησε διὰ πυροβολισμῶν καὶ ἐπλήγωσε νέους τινάς. Ἐὰν ὁ Γαρασανὶν δὲν ἀπεράσιζε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οὗ αἱ θύραι ἐκλείσθησαν, ἤθελε βεβαίως φονευθῆ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Ταουσάνοβιτς, ὅστις ἔμεινεν ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως συζήσῃ εἰς τὰ πλήθη μετριοπάθειαν, ἠπειλήθη ὁμοίως, μεθ' ὅλην τὴν δημοτικότητά του.

—Τὸν μῆνα τοῦτον ὁ κ. Γλάδσων θὰ πανηγυρίσῃ τοὺς χρυσοῦς γάμους του, δηλαδὴ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς συζυγικῆς ἑνώσεώς του μετὰ τῆς κ. Γλάδσωνος. Πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του θὰ συνέλθωσιν ἐν Λονδίνῳ, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ υἱοῦ του Ἐρρίκου Γλάδσωνος, εὑρισκομένου νῦν ἐν Καλκούτῃ τῶν Ἰνδιῶν. Ἡ ἐθνικὴ φιλελευθέρα λέσχη παρασκευάζει μεγάλην ἐπὶ τούτῳ τελετὴν. εἰς ἣν θὰ παρευρεθῶσιν ὁ κ. Γλάδσων μετὰ τῆς συζύγου του.

Παρίσιοι, 24.

Βεβαιοῦται ὅτι στρατιωτικὴ σύμβασις ὑπεγράφη ἄρτι μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας. Ὁ ἰταλικὸς στρατὸς ἀφομοιοῦται μετὰ τοῦ βαυαρικοῦ. Γερμανικὴ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐγκατασταθήσεται ἐν Βερολίνῳ. Σκοπὸς ταύτης ἔσται ἡ ἑνοποίησις τῶν δύο στρατῶν καὶ ἡ ἀναγωγὴ αὐτῶν εἰς τὸν αὐτὸν τύπον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν γερμανοῦ στρατηγοῦ.

Ὁ κ. Ρισὼ, πρώην διοικητὴς τῆς Ἰνδοκίνας, ἐπανερχόμενος εἰς Γαλλίαν, ἀπέθανεν ἐκ χολέρας κατὰ τὸν πλοῦν.

Πετρούπολις, 25.

Λέγεται, ὅτι, μετὰ τὸν γάμον τῆς πριγκηπίσσης τοῦ Μαυροβουνίου μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς Πέτρου, τελεσθήσεται ἡ μνήστευσις καὶ ἄλλου μεγάλου δουκὸς μετὰ τῆς τριτοτόκου θυγατρὸς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

Βερολῖνον, 25.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περὶ Σαμόας συνδιασκέψεως ὑπῆρξεν ὁ θρίαμβος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ρώμη, 25.

Μέρος τοῦ ἐν Ἀβυσσινίᾳ ἰταλικοῦ στρατοῦ κατέλαβε τὸ Κερέν.

Λονδῖνον, 26.

Αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας ἔδωκαν τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὸ διάταγμα περὶ μετατροπῆς τοῦ αἰγυπτιακοῦ προνομιούχου χρέους.

—Ἐκ Βερολίνου ἐπιστέλλουσιν εἰς τὴν «Ἐφ. τῆς Κολωνίας». «Ἡ ἡμετέρα αὐλὴ περιμένει κατὰ τὸ θέρος τὴν ἐπίσκεψιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος, ἐπανακαμπτούσης ἐκ Πετρουπόλεως. Ἀναφέρεται ἔτι ὡς δυνατὴ ἡ εἰς Ἀθήνας ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῆς ἀδελφῆς του μετὰ τοῦ Ἕλληνος διαδόχου. Ἀλλ' ὁριστικὸν οὐδὲν ἀπεφασίσθη, διαδίδεται μάλιστα ὅτι ἀνεφύησαν παντοῖοι ἐνδοιασμοί».

—Ὁ «Καιρὸς» τῶν Παρισίων, ἀναφέρων ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Ἀλῆ Νιζαμῆ-πασσᾶν ἔκτακτος τουρκικὴ πρεσβεία ἀνεκλήθη ἐσπευσμένως ἐκ Βερολίνου, ἀπαριθμεῖ διαφόρους φήμας περὶ τῆς ἀφορμῆς τῆς ἀνακλήσεως, λέγει δὲ σὺν ἄλλοις ὅτι τὸ γερμανικὸν ἀνακτοβούλιον ἐβολιδοσκόπησε τὰς διαθέσεις τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τοῦ Σουλτάνου περὶ παραχωρήσεως τῆς Κρήτης εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, ὅπως παραχωρηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τῇ Ἑλλάδι ὡς γαμήλιον δῶρον τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας. Τὸ βούλημα εἶνε εἰς ἄκρον ἀπίθανον, ἀπάδει δὲ πρὸς τὰς πρακτικὰς ἰδέας τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς.

—Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐγένετο καὶ πάλιν πολὺς λόγος περὶ Ἀρμενίας. Ὁ Βρὺς προεκάλεσε τὴν συζήτησιν, ὑπεστήριξε δ' αὐτὸν ὁ Γλάδσων, ἐκτραγῳδήσας τὰ παθήματα τῶν Ἀρμενίων καὶ παρορμήσας τὴν κυβέρνησιν εἰς γενναίαν πρὸς τὴν Πύλην παραίνεσιν. Ἀλλ' ὁ ὑφυπουργὸς Φέργυσων ἀπεκρίθη μετ' ἄκρας περισκέψεως. «Ἐν διαπραγματεύσεσι πρὸς ἀνατολικὰς κυβερνήσεις δεινότατον διαπράττουσι σφάλμα οἱ ἐξευτελίζοντες δημοσίᾳ τὸν ἡγεμόνα. Ἡ βερολίνειος συνθήκη δὲν παρέχει τῇ Ἀγγλίᾳ δικαίωμα μονομεροῦς ἀναμίξεως εἰς τὰ τουρκικὰ πράγματα, κοινὴ δ' ἐνέργεια τῶν δυνάμεων εἶναι δυσεπίτευκτος. Ἄλλως τε τοιαύτη ἐνέργεια, ὑποκινουμένη ἄνευ ἀπολύτου ἀνάγκης, θὰ ὑπέβαλλε τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν εἰς ταπεινώσεις καὶ θὰ ἐσάλευε τὸ κῦρός της».

—Ἐκ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀγγέλλεται σπαραξικάρδιος καταστροφή. Ὑπερθεν τῆς πόλεως Ἰωνσάουν ἐν Πενσυλβανίᾳ εἰς ὕψος 300 ποδῶν, ὑπῆρχεν ἀπέραντος καὶ βαθυτάτη δεξαμενὴ, χρησιμεύουσα κυρίως εἰς ἰχθυοτροφίαν. Αἴφνης τὸ πέριξ πρόχωμα διερράγη καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐσαρώθη κυριολεκτικῶς ὑπὸ τῶν κυμάτων, κατακυλισθέντων μετ' ἀκατασχέτου ὁρμῆς. Εἰς 25 χιλ. ὑπολογίζονται τὰ ἀνθρώπινα θύματα, ἐξηφανίσθησαν δὲ καὶ ἄλλαι ἔγγυς κῶμαι. Ὅπου πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ὑπῆρχον λαμπρὰ δημόσια κτίρια, ἐργοστάσια, ἀγροκήπια, ἐπαύλεις, ἄλλο δὲν βλέπει τις νῦν, ἢ ἄμορφα ἐρείπια.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασὶ ἄπισσα ἀ. ποιότ.	γρ.		135—145
» συνήθη ἀ.	»	»	120—130
» δεύτερα	»	»	100—125
» κόκκινα	»	»	80— 90
» ξυνισμένα	»	»	40— 60
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.			50
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.			18—22
κριθὴ	»	»	8—10
ἄλευρα αἰγυπτ. ὁ σάκκος γρ.			115—120
» ἐντόπια τῶν μηχανῶν			120—115

Β. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια).

Ἡ σωματικὴ ὅμως ρώμη καὶ ἡ πολεμικὴ ἐμπειρία εἶναι ἀποτέλεσμα κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς ὁπλασκίας· ἐντεῦθεν πρακτικοῦσι δύο σπουδαῖα μαθήματα, τὸ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς ὁπλασκίας, ἅτινα πρέπει καὶ ἀνάγκη ἐθνικὴ ἐπιτάττει τιμιωτάτην καὶ τὴν προσήκουσαν θέσιν ἐν τοῖς προγράμμασι πάντων τῶν σχολείων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου νὰ καταλάβωσι.

Δυσταχῶς πρὸς ἀνυπολόγιστον ἐθνικὴν ζημίαν καὶ ἡμῶν, ὡς Ἑλλήνων, μέγιστον ὄνειδος, ἡ γυμναστικὴ οὐδαμῶς οὐδεμιᾶς ἔτυχε σπουδαίας καλλιεργίας καὶ ἐπιμελείας παρὰ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων μὴ κατανοησάντων, εἰ ἄρα τὴν μεγίστην ὠφέλειαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὅπερ χεῖρον, ὑπάρχουσιν ἔτι καὶ νῦν παρ' ἡμῖν πλεῖστοι ὅσοι ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ τιθέμενοι τὴν γυμνοστικὴν καὶ ὑπολαμβάνοντες αὐτὴν ὡς μικρόν τι καὶ βάναυσον πρᾶγμα, ἐνῷ ἔπρεπε καὶ ἦτο ἀναγκαῖον ἡμεῖς Ἕλληνες ὄντες νὰ μὴ ἠγνοοῦμεν τί ἐγνωμάτευσαν καὶ εἶπον οἱ εὐκλεεῖς ἡμῶν πρόγονοι περὶ τῆς γυμναστικῆς, οὐδ' ὅτι αὕτη τυγχάνει παράγων ἐκ τῶν ὧν ο κ ἄνευ εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ τελείου καὶ ἐλευθέρου πολίτου οὐσιῶδες μέρος τῆς ἀγωγῆς ἀποτελοῦσα καὶ ὅτι μεταξὺ πάντων τῶν εἰς τὸν Ἕλληνα ἰδιαζόντων παιδευμάτων οὐδὲν ἐπέδρασε τοσοῦτον ἀσφαλῶς ἐπὶ τὴν καθ' ὅλου ἀνάπτυξιν καὶ πολυμερεστάτην μόρφωσιν τοῦ βίου τῶν προγόνων ἡμῶν, ὅσον ἡ γυμναστική. Λέγοντες δὲ γυμναστικὴν δὲν ἐννοοῦμεν τὰς ἐπικινδύνους καὶ ἀσκόπους ἀσκήσεις καὶ κινήσεις τοῦ ἀκροβάτου, καὶ σχοινοβάτου ἀλλ' ἐκείνας αἵτινες ἐπὶ τῶν ἀνατομικῶν, φυσιολογικῶν, παιδαγωγικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν στηριζόμεναι σκοπαῦσι νὰ καταστήσωσι τὸν ἄνθρωπον ὑγιᾶ, εὔρωστον καὶ εὐμελῆ, καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι τὴν ἔννοιαν τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας, ἐμποιοῦσαι αὐτῷ φρόνημα στρατιωτικὸν καὶ παρασκευάζουσαι οὕτως αὐτὸν ἱκανὸν πρὸς ἀνδρείαν γενναιότητα καὶ φιλανθρωπίαν. Εἰς ταύτην τὴν ἠθοποιὸν καὶ ἀνδροποιὸν γυμναστικὴν ἀντίκειται ἡ κακόζηλος ἀθλητικὴ τέχνη, ἥτις σκοπὸν ἔχει νὰ ἐπιτύχῃ μεγάλην αὔξησιν δυνάμεως καὶ οὐδὲν πλέον.

Σύντομος ἱστορία τῆς γυμναστικῆς.

Ἡ γυμναστικὴ, ὡς ἐνασχόλησις μὴ φέρουσα οὐδένα ἐπιστημονικὸν χαρακτῆρα, ἐκαλλιεργήθη καθ' ἅπαντας σχεδὸν τοὺς χρόνους, ὡς ἐπιστήμη ὅμως τῶν διαφόρων κινήσεων, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἁρμονικὴ ἀνάπτυξις, εὐρωστία καὶ δεξιότης ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἐνεφανίσθη σὺν τῇ ἐμφανίσει τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐθνῶν. Ὡς τοιαύτην δὲ πρέπει ν' ἀντιδιαστέλλωμεν τῆς φυσικῆς λεγομένης γυμναστικῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες εἶναι ἢ ἀγκασμένοι φυσικὸν βίον νὰ διάγωσι, ἤτοι νὰ προσπορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα διὰ κυνηγίου καὶ γεωργίας ἀσλούμενοι ἄνευ κανόνων καὶ οὐχὶ κατ' ἐπίγνωσιν καὶ ἀναπτυσσόντες οὕτως τὰς σωματικὰς αὐτῶν δυναμεις. Ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες τοῦ φυσικοῦ βίου ἀποστάντες ἐπεμελήθησαν καὶ ἐκαλλιέργησαν ἀποκλειστικῶς μόνον τὰς ἐν τῷ πνεύματι ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ἐντεθείσας δυνάμεις ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπομακρυνθέντες τῆς φυσικῆς τοῦ σώματος ἀσκήσεως· διότι ἐκ τῆς τοιαύτης ἑτεροβαρεῖς μορφώσεως ἐπέρχεται ἡ ἐξασθένησις, ἡ ἀδυναμία καὶ καχεξία τοῦ σώματος αὐτῶν. Ἀλλὰ τῆς ἀνυπολογίστου ταύτης ζημίας τῆς προσγενομένης εἰς τὴν ὑγίειαν καὶ εὐεξίαν τῆς ἀνθρωπότητος καταντηθείσης εὐτυχῶς ὑπὸ τῶν σοφωτέρων τῆς ἀρχαιότητος ἐθνῶν, πρώτιστα καὶ μάλιστα πάντων ὑπὸ τῶν δαιμονίων ἡμῶν προγόνων, εἰσήχθησαν ἐπίτηδες σωματικαὶ ἀσκήσεις σκοποῦσαι τὴν παροχὴν πλείονος σωματικῆς ρώμης καὶ δεξιότητος εἰς τὰ σώματα τῶν ἐν καλῶς διατεταγμέναις πολιτικαῖς κοινωνίαις ζώντων πολιτῶν. Ἔκτοτε δὲ ἡ γυμναστικὴ ἤρξατο δικαίως θεωρουμένη εἰς τῶν σπουδαιοτέρων καὶ κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἀγωγῆς καὶ τελείας μορφώσεως τοῦ ἐλευθέρου πολίτου.

Καλλιστα ἐπιστάμενα τὰ σοφὰ τῆς ἀρχαιότητος ἔθνη τὴν στενοτάτην σχέσιν καὶ ἀλληλεπίδρασιν τῶν διττῶν συστατικῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, σώματός τε καὶ ψυχῆς, δὲν ἐπεδόθησαν μόνον εἰς τὴν καλλιεργείαν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἁρμονικὴν διάπλασιν καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος· «νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ» εἶναι ῥῆτρα συγκεντροῦσα ἐν ἑαυτῇ ἀλήθειαν ἄφθιτον καὶ μεγάλην καὶ κῦρος ἀΐδιον, μαρτυροῦσα δὲ ἀριδήλως τὴν μεγάλην πρακτικὴν σοφίαν τῶν ἀρχαίων. Καὶ ὄντως τότε μόνον τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσιν ἐντελέστατα ἀσφαλέστατα καὶ τάχιστα, ὅταν ἡ ἐλευθέρα ἀνάπτυξις αὐτῶν ἐπερείδηται ἐπὶ σωματικῆς ὑγιείας καὶ εὐεξίας· ἄλλως τε καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρωπίνων σκοπῶν ἀπαιτεῖ οὐ μόνον τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν καὶ ρώμην.

(ἕπεται συνέχεια).

Τύποις **ΣΑΛΠΙΓΟΣ.**